בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **י"ג** ב**שבט** תשס"ג (**16** ב**ינואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

במושב **נצר חזני** התקיימה אתמול אזכרה במלאות 30 (התאריך המדוייק – השבת, ט"ו בשבט) להירצחו של **הרב יצחק עראמה** הי"ד. רבנים, ידידים ואישי ציבור דיברו על דמותו ואישיותו המיוחדת של הרב עראמה, שהגיע לפני כשבע שנים ליישוב, אבל מהר מאד כבש את לב התושבים ונעשה הדמות הדומיננטית. מתוך דברים שנאמרו לעילוי נשמתו: "הרב עראמה ידע להתבונן על החיים ואמר תמיד שמלאכתו של האדם בעולם היא "מלאכת בורר", להפריד את "הפסולת" מתוך "האוכל". כמו כן הירבה לעסוק בצרות "חבלי משיח" ושמחת הגאולה וידע כי המבחן בדורנו הוא מבחן האמונה, אשר על כן ניסה לתת לנו כלים מכלים שונים להתמודד ולעמוד במבחן זה בהצלחה." יהא זכרו ברוך.

~~~

לציון ט"ו בשבט, שיחול בשבת קודש:

אין לך חג מחגי ישראל שטבע הארץ טבוע בו כבט"ו בשבט. החג הזה מציב גבולות בין החורף המסתיים ובין האביב בראשיתו. בכל אשר תפנה, תחוש בהתעוררות הטבע ובשיבתו לחיים חדשים. בתקופת המשנה והתלמוד היו אבותינו עובדי אדמה וחיו בחיק הטבע. מתוך כך הם חשו היטב את השינויים המתחוללים בחודש שבט ועל כך אמרו: "ארבעה ראשי שנים הם: באחד בניסן..., באחד באלול..., באחד בתשרי... באחד בשבט ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים בחמישה עשר בו." [מסכת ראש השנה א' א] וההלכה, כידוע, כבית הלל. קביעת התאריך במועדו, אף שהיא במחלוקת, מעידה על התבוננות האדם בטבע, במזג האוויר ובגידול הצמחים.

התפתחותו של ט"ו בשבט כחג היתה דווקא על רקע הניתוק הפיסי של עם ישראל מארץ-ישראל. זה היה חג שביטא את הגעגועים לארץ, לטיבה ולטבעה, לפירותיה ולנופה. במרוצת השנים פשט המנהג לאכול פירות בט"ו בשבט ו**לספר בשבחה של ארץ-ישראל**. במאה ה- 16, עם עליית המקובלים, יוצאי ספרד ופורטוגל, לארץ-ישראל, קיבל ט"ו בשבט תיקון בלוח המועדים שלנו. האריז"ל ומקורביו, אנשי הערגה והכיסופים, ביקשו לחדש את פני היהדות הדוויה והמדוכדכת: הם קבעו ותקנו "יום אכילת פירות", סמל להשתתפות האדם בשמחת האילנות. תיקון ט"ו בשבט זה הכה שורשים תחילה בקהילות ישראל בארצות השכנות לארץ-ישראל, ומהן פשט לארצות אשכנז. [י. רפל: "סדר ט"ו בשבט"]

~~~

השבת אנו קוראים בתורה את פרשת "**בשלח**", בה עם ישראל פורץ בשירה אחרי שה' יתברך קורע בפניהם את ים סוף, **"ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים, והמים להם חומה מימינם ומשמאלם."**[שמות י"ד 29] ברודפם המצרים את העם לכיוון הים, **"ויבא** [עמוד הענן] **בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ... ולא קרב זה אל זה כל הלילה."**[שם שם 20] פסוק זה יכול לתאר גם את היחסים בין היהודים למשך הדורות. בשנות הגלות, "כל הלילה", לא

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16^{40} **יום נעים ושמח ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 17^{38}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **י"ג** ב**שבט** תשס"ג (**16** ב**ינואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

התקרבנו זה לזה. עכשיו, בטרם זרחה השמש, אך לאחר שכבר עלה השחר, השעה כשרה לא רק לקירוב בין העם לבין בוראו, אלא גם לקירוב בינינו לבין עצמנו...

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16^{40}

יום נעים ושמח ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 17^{38}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.